

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie z wniosku Prezydenta Miasta Ł. z udziałem A. L. i T. L. o orzeczenie przepadku pojazdu, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi oddalił wniosek. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wniosek nie jest zasadny, albowiem nie doszło do prawidłowego powiadomienia właściciela lub osoby uprawnionej o usunięciu pojazdu z drogi oraz skutkach jego nieodebrania.

[postanowienie z uzasadnieniem k.22-22 odwr.]

Powyższe postanowienie zaskarżył wnioskodawca, zarzucając naruszenie przepisów:

- a) prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, polegającego na uznaniu, iż wnioskodawca nie wykazał, że sporządzone i skierowane do A. L. - uczestnika postępowania zawiadomienie o usunięciu pojazdu z drogi oraz o skutkach jego nieodebrania zostało mu doręczone, podczas gdy w aktach sprawy znajduje się potwierdzenie odbioru zaadresowanej do uczestnika korespondencji z adnotacją listonosza „adresata nie zastałem”,
- b) prawa materialnego, tj. art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 z późn. zm.) poprzez jego błędne zastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że nie zostały spełnione wszystkie przesłanki do orzeczenia przepadku, a w szczególności, że właściciel pojazdu nie został prawidłowo powiadomiony o usunięciu pojazdu i skutkach jego nieodebrania.

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę postanowienia w całości poprzez orzeczenie przepadku pojazdu O. (...), nr VIN (...), rok produkcji 1993 oraz zasądzenie od uczestników na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, bądź też o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu w I i II instancji.

[apelacja k.32-34]

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy z tą zmianą, że zawiadomienie o usunięciu pojazdu oraz skutkach jego nieodebrania z dnia 5 listopada 2014 r. zostało doręczone zarówno T. L., jak i A. L. (k.15-15 odwr.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Apelujący ma rację, że w rozpoznawanej sprawie zostały spełnione, wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, przesłanki orzeczenia przepadku pojazdu z art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz. U. z 2012 r., poz.1137 z późn. zm.). A. L. jako osoba uprawniona został zawiadomiony o usunięciu pojazdu, miejscu jego przechowywania oraz skutkach jego nieodebrania w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu. Potwierdzenie odbioru zostało załączone do wniosku (k.15 odwr.). Ponadto pełnomocnik wnioskodawcy złożył poświadczone za zgodność kopie obu stron dowodu doręczenia A. L. zawiadomienia z dnia 5 listopada 2014 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie.

O kosztach postępowania, zarówno w I instancji, jak i apelacyjnego, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 k.p.c. Zgodnie z § 1 powołanego przepisu każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Jest to ogólna zasada, od której wyjątki zostały przewidziane w § 2 i 3 art. 520 k.p.c. Należy podkreślić, że zgodnie z unormowaniem zawartym w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. odejście od ogólnej zasady z § 1 cyt. przepisu jest dla Sądu fakultatywne. W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy uznał, że brak jest podstaw do zastosowania wyjątków od ogólnej zasady wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c. i na podstawie tego przepisu orzekł jak w pkt I.2 oraz 2 postanowienia.